

[PODZWOLIĆ *vb pf*

Wymowa: pod-zwolić.

inf podzwolić.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Powierzyć [komu]: Temu [Bogu] iefli miło żywot mu podzwolić bo go ku lepszemu przywieść chce/ przeto nądzieiá náfzá záfwsze w nim ma być poštánowiona *SienHerb* 539b.*

Synonim: powierzyć.

Formacje współrdzenne cf ZWOLIĆ.

*Cf **PODZWOLENIE***

KW